

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi!

📖 Ž 18,26.28n + uvítání: druhý vánoční svátek, na který je od pradávna připomínán i první mučedník pro víru v Krista, diakon Štěpán; společně chceme hledat u Boha zdroj odvahy a síly vydávat svědectví o moci té víry, kterou se Štěpánem sdílíme

🎵 294

Modleme se:      Náš Bože, vidíme ve světě kolem nás mnohou tmou, jako je například násilí, hněv a zloba, netolerance a fanatismus. Kéž světlo, které vstoupilo do světa s narozením tvého Syna Ježíše Krista, prozáří temnoty jak v našem osobním životě, tak ty celosvětové.

Prosíme, abys nás naplňoval svým Duchem a dal nám žít po vzoru Ježíšově, jako mají žít učedníci podle vzoru svého Mistra. Tak aby to tobě bylo milé a lidem prospěšné. My sami to nedokážeme, bez tvé pomoci a opory, bez darů tvého Ducha k tomu nemáme dost síly.

A prodchni nás plně svou láskou tak, abychom dokázali prosit o odpuštění i pro ty, kdo se proti nám provinili, kdo nám ublížili. Dej, abychom nepropadali hněvu a nenávisti, ale uměli odevzdávat sebe i druhé tobě a tvému milosrdenství.

A přijmi i od nás nehodných naši chválu: Sláva Otci ... Amen

📖 Sk 6,8-15

🎵 86,1-2.8-9 (první dvě a poslední dvě sloky)

„Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo k tobě byli posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, a nechtěli jste!“ (L 13,34) Kéž chceme to, co je v souladu s tvou vůlí, náš Pane, kéž se tomu, co nám po svých poslech posíláš, nevzpíráme!

📖 Sk 7,55-60

Někdy se možná ptáme, proč se v církvi v tak těsné blízkosti narození Páně připomíná i mučednická smrt diakona Štěpána. Proč o svátcích pokoje a radosti dát zaznít tónům i zcela opačným? Proč otevírat téma bolesti a smrti?

Odpověď může být, sestry a bratři, nejspíš vícero. Třeba protože narození i smrt prostě patří k sobě. Když lidský život začne, tak taky jednou skončí. Odpověď může znít ale i tak, že je to jen souhra okolností. Že se zkrátka první mučedník pro víru v Krista těšil velké úctě a připomínal se v církvi již mnohem dříve, než se ve 4. století začaly slavit Vánoce. A ani oslava narození Páně nepohnula se Štěpánovou památkou, nepřekryla ji, neodsunula ji do nějaké jiné, příhodnější, části církevního roku.

Na základě toho, co jsme ale dnes četli ze Skutků apoštolských bych si troufl předložit ještě jinou možnou odpověď. A totiž tu, že jsou zde společná nosná témata, ve kterých se narození našeho Spasitele a mučednictví Štěpánovo spolu setkávají.

Jako důvod, proč vyvolá Štěpán zlobu, je uvedeno jeho vidění a vyznání. „Uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: 'Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka stojícího po pravici Boží.'“ (v. 55n) A tady máme obsažena hned dvě vánoční témata:

Jednak je to Boží sláva, která se zjevuje, činí se nám lidem poznatelnou, viditelnou, přístupnou. S tím souvisí „nebesa otevřená.“ Když je někde otevřeno, je možno vstoupit, je možno nahlédnout dovnitř. Vánoce jsou jakýmsi dnem otevřených dveří do nebe. To, co obvykle přístupné není, otevírá se návštěvníkům, zvědavým nebo jen prostě zvědavým očím. Zájemci mohou bez problémů vstoupit, kam by se jinak nedostali. Ano, právě to jsou Vánoce. Zjevují přece něco zásadního o tom, který je v nebesích, o nebeském Králi, o Bohu. Andělské sbory zpívají vánoční „Sláva na výsostech Bohu.“ Podobně Štěpán nahlíží Boží slávu a vidí nebesa otevřená. Prožívá podobně výjimečný okamžik, jakým jsou vánoční svátky. Prožívá Boží otevřenost, přístupnost a přítomnost, a to v situaci, která je tak nevánoční. Ví o této Boží blízkosti v čase pronásledování, ohrožení a nakonec i ve chvíli smrti. To je nadějí pro všechny, kdo prožívají něco podobného jako Štěpán bez ohledu na sváteční dny. Kdo svátky, nesvátky trpí pronásledováním pro víru, musejí snášet násilí, utrpěli ztrátu kvůli úmrtí někoho blízkého, sami jsou na pokraji smrti.

To druhé společné téma je Ježíšova blízkost Bohu. My si o těchto svátcích připomínáme, že v jednom lidském novorozenci, právě v tom

betlémském děťátku přichází Bůh do světa. Štěpán vyjádří podobnou myšlenku. Jen jiným obrazem nám dosvědčuje to, že Bůh se zjevuje v člověku Ježíši. Vidí Ježíše, jak stojí na pravici Boží a vyznává: „Syn člověka stojí po pravici Boží.“ Tak blízko je Bohu samému. Na té správné straně. Použije starozákonních vyjádření k tomu, aby dal najevo, že už je prolomena dosud nepřekročitelná hranice mezi Bohem a jeho stvořením. A odehrálo se to právě v této osobě Ježíšově. Přesně na to nás upozorňují i vánoční svátky. Je to skutečně ten Ježíš, v němž je nám Bůh nejbliž. Jelikož on, lidský syn, je na pravici Boží.

To poslední, třetí, co stojí za naši pozornost je skutečnost, že za toto své podvojně vyznání o Boží blízkosti je Štěpán ochoten položit i život. My lidé dostáváme od Boha různé dary. Dary různé hodnoty a různého významu. Někdy se mluví o tom, že lidský život je dar nejvzácnější. Štěpán svým postojem dosvědčuje, že pro něj je tu ještě jiný vzácnější Boží dar, za který stojí za to život položit. A tím je Ježíš. Jeho nám Bůh daroval – zase stojí za povšimnutí vánoční tematika – se záměrem, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Tedy aby našemu pozemskému životu daroval výhled dál než jen k poslednímu vydechnutí. A toho si cení Štěpán víc než možnosti prodloužit své pozemské pobývání. Záleží mu na tom víc než na životě. Takovému svědectví, kdy neváhá i svůj vlastní život dát, je potřeba velmi vážně naslouchat. Neodbýt je, ale přemýšlet nad tím, nakolik jde o zásadní skutečnost pro celý náš lidský život. Církev si této nejvyšší důležitosti byla od pradávna vědoma, a proto si prvního mučedníka křesťanské víry vytrvale připomíná. A to i v čase vánočním. Nebo snad právě proto v tento čas. Amen

♪ 289

Věčné světlo a všeobjímající láska, náš Pane Ježíši Kriste, to díky tobě jsou i pro nás nebesa otevřená. Jsou otevřená i pro naše modlitby a prosby. Tvým prostřednictvím se přimlouváme:

Ani sváteční dny nejsou letos prosty tragédií. I o svátcích zuří boje a lidé se dávají na útěk. Modlíme se za ty, kdo se zasazují o porozumění mezi národy a o pomoc lidem bez domova. Kéž tvá láska přemáhá smrt a zlo.

Tys prožil úděl malých. Pomáhej jim, ochraňuj je před výsměchem a útlakem mocných. Modlíme se za odpovědnost těch, kdo mohou mnohé ovlivnit a jejichž rozhodnutí se dotýkají miliónů lidí. Kéž tvá láska přemáhá každý hřích.

Víš, jaké to je být zranitelný, cítíš bolest ponížených, osamělých nebo poražených. Modlíme se i za nemocné, aby nacházeli naději pro každý další den. Kéž je tvá láska utěšuje a léčí jejich rány.

Tys prožil pronásledování, zatčení, trýznění. Buď silou všem, kdo jsou vystaveni podobnému údělu. Modlíme se za ty, kdo jsou pro svou víru ohroženi na životě. Kéž tvá láska povzbuzuje jejich víru, věrnost a vytrvalost.

Dobře znáš i své učedníky. Víš jak se strachujeme o církev, jak nechápeme tvá slova, jak nedokážeme vydat svědectví věrohodné a srozumitelné pro své okolí. Modlíme se za lidi duchovně nezakotvené, rozkolísané, zmatené. Osvěžuj jejich srdce pravdou. Kéž nás tvá láska proměňuje a přivádí k tobě blíž.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 304

ohlášky

📖 Př 3,3.5

📖 2Te 2,16n + „a požehná vás!“

♪ 299